

Vi havde det samme i debatten i går om soldater, der besøger prostituerede. Der kommer nogle vældig dramatiske udmeldinger, det gør der også her, og der går lidt tid, og så har ministeren fået tænkt sig om, og så bliver det alt sammen alligevel ikke til noget.

Jeg ville sådan set foretrække, at ministeren startede med at tænke sig om og derefter meldte ud, for så tror jeg, at vi ville få en bedre debat, der var til at følge med i.

Hvis man kun har læst Jyllands-Posten, går man jo rundt i den salige tro, at ministeren er på vej med en retssikkerhedskommission. For hun udtaler meget sikkert i juni måned, at sådan en vil hun have. Så finder man tilfældigvis ud af, at der ikke er sket en dyt, og at dagsordenen nu er ændret til noget langt mere dialogagtigt, samtaleagtigt. Det kan være fint nok, men det erstatter bare ikke en retssikkerhedskommission.

Jeg synes, det er at snyde dem, der har håbet på, at nu fik de svagest stillede en bedre retssikkerhed.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det, der kommer ud af det, er jo det samme. I modsætning til hr. Villy Søvndal er jeg måske en person, der lader mig påvirke og synes, at jeg nogle gange kan blive klogere. Det her koncept, synes jeg, er bedre end det, jeg faktisk selv havde udtænkt, og hvis politikere ikke må have lov til at bevæge sig – i positiv retning efter min mening – så har vi et problem.

For det opdrag, jeg nu sætter i gang, er præcis det samme som det, der skulle have været i et kommissorium for en retssikkerhedskomité, og det er simpelt hen den udvikling, der er foretaget. Slutresultatet bliver jo ikke ændret ved, at man ændrer form på det arbejde, der skal foregå. Det er det, der er afgørende for mig.

Så vil jeg godt lige rette en misforståelse til citat, for det sagde jeg også i går: Jeg synes, det er demagogisk at sige, at jeg meldte ud, at vi skulle lave en plan for business med bukserne på, som det hedder, det, som hr. Villy Søvndal nævnte i sit spørgsmål og refererede til i går.

Jeg har ikke udtalt mig om den sag. Der er nogle journalister, der har skrevet om det, og de har skrevet, at det var ligestillingsafdelingen i færd med at se på. Jeg er ikke gået offensivt ud og har meldt ud, at nu ville jeg lave et regelsæt for soldater udsendt af den danske stat.

Villy Søvndal (SF):

Jeg har tre afsluttende spørgsmål. Det første er: Hvad er tidsrammen for det arbejde? Følger det den oprindelige tidsplan, hvor socialministeren sagde til Jyllands-Posten:

»Den skal fungere frem til efteråret 2003 og afslutte arbejdet med konkrete anbefalinger til Folketinget.«

For det andet: Er hensigten med det her, at det også munder ud i konkrete anbefalinger til Folketinget? Der er det måske godt, at det kommer i en konkret juridisk form af nogle eksperter, der sætter det på formel. Inspirationen kan sagtens komme ude fra brugerne. Det vil jeg spørge om.

Der er en tredje ting, jeg vil spørge om. Er min antagelse rigtig, nemlig at Finansministeriet og måske specielt finansministeren fik en vis ansigtsfarve, da han så det her forslag, hvilket gjorde, at socialministeren tænkte: Det er nok bedst at trække det her lige så langsomt?

Kl. 15.45

Socialministeren (Henriette Kjær):

Tidsrammen er blevet forrykket, i og med at jeg har ændret på projektet og vi skulle sammen sætte de her grupper og invitationer og arrangere det nye seminar. Derfor er tidsrammen blevet udsat, sådan at det forventes afsluttet i første halvår af 2004.

Og med hensyn til, om finansministeren har vredet armen om på mig, vil jeg sige, at jeg ikke har ondt i armen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Revurdering af godkendelser m.v.).

Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (FremSAT 28/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.